

Om Missionärernas sista stunder och Martyrdom
i Poh-ping-See 1900; enligt de infäddas meddelanden.

Wang, Shang-tien, Kong berättelser:

I den 5 kinesiska månaden 28de ^{dagen} Wang-See 26 regeringsår
kommo våra Sefkon tse Poh-ping-fu tse till vår sedvanliga
årskonferens. (Den dagen öppnades mötet)

Käth. Carlsson öppnade mötet med J. m. d. folks
mycket elaka och snåra. På e. m. d. terase Halberg
öfvar i den inre samlingsalen, mycket ordligt
och storsamt, upprovsiska skärer trängde sig in.

Efter mörkrets inbrett samtalade Sefkonen om
hur man att göra med afseende på den hotade situationen
under bon hade de sakat fram för Öfveran, —

29 Marsdagen. De berättade sig för att lämna.

På e. m. d. kom bref från läraren Wang i Poh-ting.
om att Stationen var nedbränd och sakerna
beskadade. Efter mörkrets inbrett Wang.

La-pu kom från Ing-cheo med underretelse
att Stationen omringades af upprovsommiska —

Stationen blif medlåtaren och deppanen flydde
e.m. 7. Stationen blif medlåtaren och deppanen flydde
men de uppnådde doman. Stationen medlåtaren.
30" Tökte ut på väggen och ut på sina pengar för resor.

Gick till stationen. Folket slog på dörrarna. I rummet var
nu 13 personer. 6 män, 6 kvinnor och ett
barn. Kineserna var 3 "Fung tien kong"
Fan tung seng och Tri sieng tung.
Alla instängdes i ett litet rum utan lampor
utan mat. Fingo slutligen 5 små bröd-
kullar för att dela upp sig emellan.
Fung-tien kong föreslog ^{att de skulle}
öka fly om natten två och två, men
och vända sin flykt upp åt betegen
"ho-don" Nath. Carlsson sade: Det råd är
gott och kanske det skulle kunna lyckas
men vi shola ej skijas åt ^{det man vill lyckas med}
lyckhet rådgjorde de, och Nath. Carlsson
och beslutade att kineserna skulle gå
om natten till Froh-vien för att ta sig
silvret för resan. Lyg de turade att Mäns-
ner skulle hjälpa dem och så togo de
afsked af varandra i det mörka
Sellet under nattens mörker.

Minne Hedlund sade att 270 kin värmepöl som var
på stationen skulle uppåta emellan dem etc.

Gick till en järnkedja lades om halsen emitt en kort
tänk som sammanband en till om halsen, en
klafue om båda hunderna på var och en.
två och två. Claff. C. och Person.
Vid solens uppgång föndes de ut ur fängelset
lemdna och rätes på kärrar som voro anbragda
af mandarin under sken af att han
skulle sända dem i väg ^{att gå utom}
sitt ästra porten der flåra tusen
människor voro samlade. Tagnarna
stannade och Mandarine befädd att de
skulle dödas.
Nath. Carlsson och Puen Person sprang bli men
en som varade hästarna med ifatt dem och sade
till dem vänta en fån ni togo min häst och
rida på, men hon blott hindrade dem med
liet till de voro gripna, de slogo Nath.

i hufvudet men sten, han lade handen på den
platsen och bad "Herre i dina händer befaller jag min
Ande" och då slago de honom ännu med en sten
så att handen sjönk in i det öppna hålet i hufvudet.

Han dog ägonblickligen.

Person blef stuvad i hufvudet och sänderhuggen
på henen med påflänsställen med knivar, ^{tröligt}
vis delafuo de döda af manchererna, kläderna
frånöfnades dem. —

Mina Sledlund, hon spånk in i ett en sotbruks-
trädgård, och en man gick på ett i hennes och hon
gaf sin kläcka till honom, en annan kom och
slog henne med sten i hufvudet till döds.